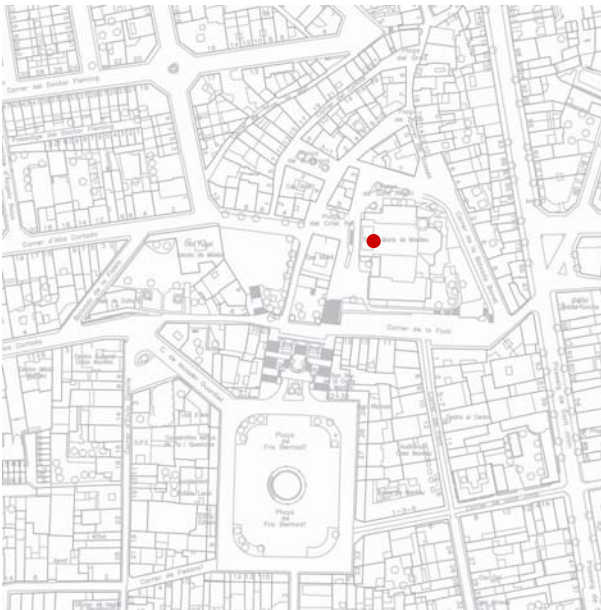

CATÀLEG DE BENS D'INTERÈS ARQUITECTÒNIC, NATURAL I CULTURAL A PROTEGIR

ARQUITECTURA RELIGIOSA

Denominació: **Església de Santa Maria**Identificació al plànol: **E1****Nucli o indret:** Plaça de Dalt de Vila**UTMX:** 440861**UTMY:** 4650348**Ús del sòl:** sòl urbà
 Element a preservar:
1. Descripció:

L'any 1936 es destruí l'església amb el seu mobiliari, ornamentals i imatges incloses; en restà tan sols la façana i el campanar. Es reconstruí un cop finalitzada la guerra.

La façana segueix la tipologia de façanes d'època barroca, que transforma la majoria d'esglésies parroquials de la comarca.

Consta d'una gran portalada emmarcada per dues columnes de fust llis i capitells de fulles d'acant, amb una portada de testera recta i un frontó circular amb un conjunt escultòric al timpà (amb la representació de la verge). Hi ha un rosetó a la part central de la façana emmarcat per dues columnes, iguals a les anteriors. La façana culmina en un frontó entretallat, com els que perfilen la majoria de façanes barroques.

El campanar té cinc cossos separats per motlures semicirculars llises, a manera de franges horitzontals. La base és de planta quadrada però a partir del segon nivell és de planta poligonal.

Està coronat per una estructura molt treballada de ferro forjat que protegeix una campana, afegida al segle XIX. Les finestres són de mig punt.

L'església té annexada la Casa Rectoral

Cronologia: Època XVIII

Conservació: l'estat general de conservació és bo.

Ús actual: culte, parròquia

2. Notícies històriques:

El 8 de novembre de 906 es va consagrar l'església de Santa Maria de Manlleu, es conserva l'Acta de consagració i una còpia feta l'any 1072.

La Guerra Civil (1936-1939) va destruir aquest temple barroc. Entre 1941 i 1955 tornà a reedificar-se, d'acord amb els plans de l'arquitecte Josep M. Pericas, aprofitant el campanar i part de la façana que havien quedat dempeus.

3. Protecció proposada:

Nivell B. (Bé d'interès local) – Volum

Inclou l'església i la casa rectoral.

A l'església només es permetrà la realització d'obres de conservació i consolidació, tan en l'interior com en l'exterior. A la casa rectoral en les façanes i cobertes només es podran realitzar obres de conservació i consolidació, mentre que l'interior es pot modificar per adaptar-lo a noves necessitats.

4. Bibliografia i notes complementàries:

GRABOLOSE, ASSUMPTA. **Pinzellades Històriques de Manlleu**. 1945-1995.

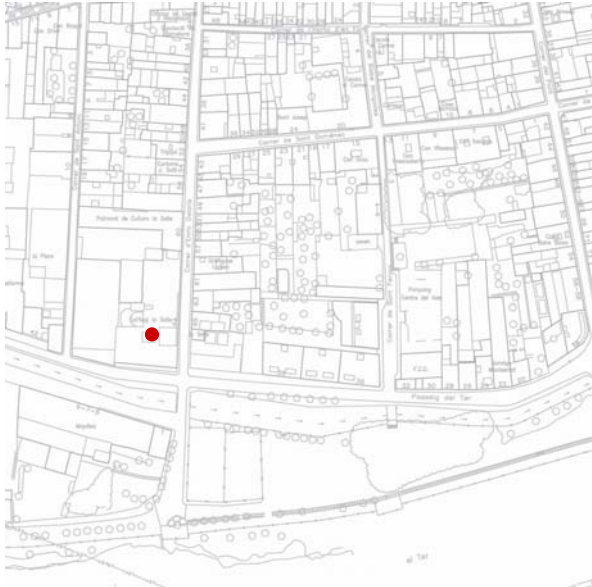
Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya, Manlleu (Osona), Departament de Cultura, Direcció General del Patrimoni Cultural.

GAJA I MOLIST, ESTEVE. **Història de Manlleu**, Barcelona: **Jaimes Libros**. 1976

Arxiu Gavin d'arquitectura Religiosa.

5. Imatges:

Denominació: **El sagrat cor dels germans de la Salle**Identificació al plànol: **E2**

↑ N

Nucli o indret: Carrer d'Enric Delaris, 66**UTMX:** 440678**UTMY:** 4649973**Ús del sòl:** sòl urbà
 Element a preservar:
1. Descripció:

L'edifici està situat vora el canal, al costat de les indústries; té una doble funció, doncs és escola i convent alhora. Les dependències conventual s'interrelacionen amb els espais i la infraestructura del col·legi. Al llarg de les façanes exteriors s'observa una combinació entre les finestres d'arc de mig punt i les de forma quadrada, que es van obrint de manera simètrica i totalment ordenada, excepte en els dos trams de finestres de mig punt enllaçades per columnetes de capitells corintis.

L'església és d'una sola nau, amb la portalada en arc de mig punt: la part superior és treballada amb un timpà sostingut per dues columnes, la base de les quals és esculpida amb el bust de la Verge, a manera de mènsula. A la part superior de la façana destaca una trifora amb columnetes de capitells corintis entre les obertures que conté un vitrall de temàtica religiosa (Crist entre dos àngels).

Cronologia: Època XIX-XX

Conservació: l'estat general de conservació és bo.

Ús actual: culte, habitatge, convent i escola

2. Notícies històriques:

L'any 1880 es fundà, en una vella fàbrica tancada anomenada Can Barola, el "Colegio del Sagrado Corazón de Jesús". Fou promogut pels sectors més conservadors de la població, entre ells els dirigents de la Joventut catòlica i l'impuls de fabricants i comerciants de Manlleu. El primer director del centre fou Enric Delaris, nom que després s'ha donat al carrer on s'ubica aquest col·legi.

La capella s'inaugurà el 1903 i la façana, d'estil eclèctic, quedà enllestida el 1905, a càrrec del mestre d'obres Ramon Callís. Actualment és una escola concertada que imparteix els cursos d'educació secundària, batxillerat i mòduls professionals.

A la façana, en un rosetó en forma d'estrella, hi figura la data de 1905.

3. Protecció proposada:

Nivell B. (Bé d'interès local) – Volum

A l'església només es permetrà la realització d'obres de conservació i consolidació, tan en l'interior com en l'exterior.

4. Bibliografia i notes complementàries:

MUSACHS I GENERÓ, JOSEP M. **Pinzellades Històriques de Manlleu**. 1945-1995.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya, Manlleu (Osona), Departament de Cultura, Direcció General del Patrimoni Cultural.

GAJA Y PUJOL. **Monografia sobre la Salle (Biblioteca Bisbe Morgades)**

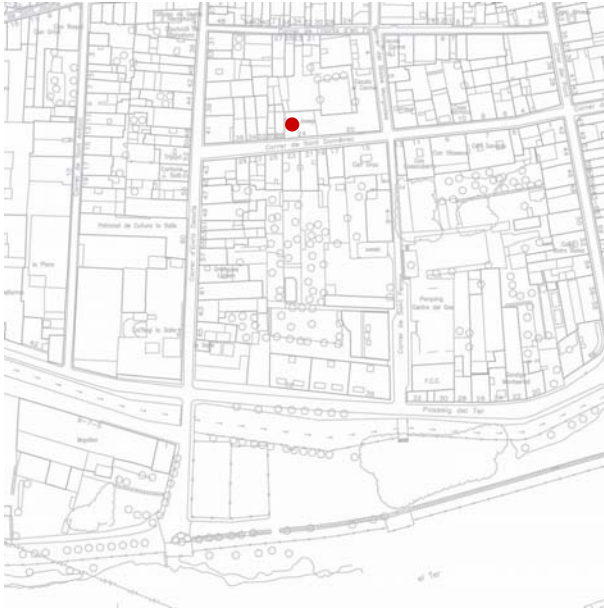
ÀLEX ROCA. **Episodis d'ahir**.

5. Imatges:

Denominació: **Església de les germanes Carmelites de l'Ensenyança**

Identificació al plànol: **E3**

Nucli o indret: Carrer Sant Domènech, 24

UTMX: 440788
UTMY: 4650104

Ús del sòl: sòl urbà

Element a preservar:

1. Descripció:

De l'edifici original només se'n conserva la façana, ja que sorgiren problemes constructius a l'interior que provocaren el seu enderrocament. L'estructura de la façana és rectangular amb el capcer triangular. El portal té forma d'arc de mig punt amb esqueixada, amb unes finestrelles a cada costat de tipus romànic. Al damunt hi ha uns baixos relleus de pedra on s'hi representen els evangelistes amb llurs atributs. A sobre, hi ha una galeria de finestres lleugerament ogivals, sobre la quals hi ha la imatge de Sant Josep i als costats uns òculs de pedra amb el marc decorat. La teulada és coronada per dos pinacles i al centre per un campanar d'espadanya amb dues campanes.

Cronologia: Època XX

Conservació: l'estat general de conservació és bo.

2. Notícies històriques:

L'edifici fou obra de l'arquitecte J.M.Pericas, que acostumava a usar, com en aquest edifici, referències romàniques i gòtiques, i pedra masia.

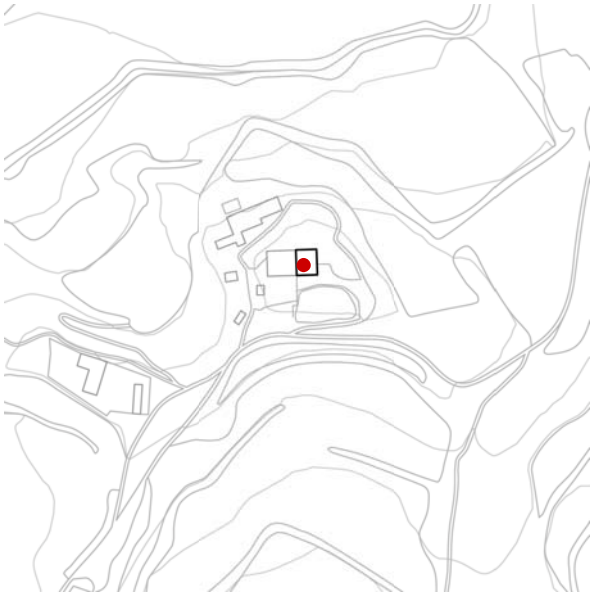
3. Protecció proposada:

Nivell B. (Bé d'interès local) – Façana

En la façana només es permetrà la realització d'obres de conservació i consolidació. No s'admetrà l'obertura de nous forats.

4. Bibliografia i notes complementàries:

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya, Manlleu (Osona), Departament de Cultura, Direcció General del Patrimoni Cultural.

Denominació: **Capella de Sant Jaume de Vilamontà**Identificació al plànol: **E4**

↑ N

Nucli o indret: BV-5224 km 2**UTMX:** 440468**UTMY:** 4652375**Ús del sòl:** sòl no urbanitzable
 Element a preservar:
1. Descripció:

Capella de nau única amb la façana orientada a migdia; és coberta a dues vessants i el capcer presenta un frontó triangular llis amb un òcul a sota. El portal és d'arc rebaixat amb dovelles i una ornamentació vegetal a la dovella central. L'interior és adovellat i presenta decoracions pictòriques. Als peus hi ha el cor i als murs laterals s'hi obren capelles separades per pilars amb columnes adossades que tenen els capitells corintis. A l'absis hi ha un retaule dedicat a Sant Jaume. La capella és adossada a un mas a la part de ponent. Al sector de tramuntana s'enfila el campanar de torre, que és cobert a quatre vessants. L'edifici és fet amb còdols de riu i arrebossat al damunt.

El conjunt es complementa amb dues edificacions annexes, un habitatge, un cobert i una zona enjardinada al davant.

Cronologia: Època XIX

Conservació: l'estat general de conservació és bo.

Ús actual: culte, capella

2. Notícies històriques:

Aquesta capella té els seus antecedents a l'església de Sant Jaume de Vilamontà que és documentada com a capella rural dependent de Santa Maria des del 1247, emplaçada prop del mas de Sant Jaume Vell. Va desaparèixer al segle XVII. Resten només els fonaments de la capella romànica.

Arrel d'un vot popular, a conseqüència del còlera de 1854, es va reedificar l'any 1855 a l'emplaçament actual més proper a la vila en un terreny cedit pel Sr. Hipòlit Poquí. L'any 1856 es va obrir al culte realitzant la benedicció el bisbe Antoni Palau.

S'hi celebra missa el dia del Sant Patró.

3. Protecció proposada:

Nivell B. (Bé d'interès local) - Volum

A la capella només es permetrà la realització d'obres de conservació i consolidació, tan en l'interior com en l'exterior.

A les edificacions annexes (habitatge i cobert) en les façanes i cobertes només es podran realitzar obres de conservació i consolidació, mentre que l'interior es pot modificar per adaptar-lo a noves necessitats. S'admetrà la realització de noves obertures en les façanes, sempre i quan segueixin els eixos compositius i tipològics.

El subsòl quedarà protegit com a àrea d'expectativa arqueològica. Quedarà protegit un radi de 100 m o, en el seu cas, una delimitació específica. En aquestes zones, prèviament a la concessió de llicència d'obres, s'haurien de realitzar sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural, per tal de confirmar l'existència del jaciment.

4. Bibliografia i notes complementàries:

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya, Manlleu (Osona), Departament de Cultura, Direcció General del Patrimoni Cultural.

Lletres Amicals

5. Imatges

Denominació: **Capella de Sant Julià de Vilamirosa**Identificació al plànol: **E5**

↑ N

Nucli o indret: BV-522 km 6**UTMX:** 440202
UTMY: 4649307**Ús del sòl:** sòl no urbanitzable
 Element a preservar:
1. Descripció:

Capella de nau única amb d'absis situat a llevant i la façana a ponent. El portal d'entrada és en arc de mig punt rebaixat; al seu damunt hi ha un òcul ortogonal. A la banda esquerra hi ha una torre de campanar adossada, coberta a quatre vessants i amb finestres a la part superior. Fou transformada als segles XVII i XVIII.

L'absis presenta arcs cecs i faixes llombardes, recentment lliurades de l'enguixat que les cobria; també les finestres han estat recuperades. A la part de la capçalera, després del presbiteri, hi ha una capella lateral a cada banda cobertes ambdues amb volta quatripartita amb nerviacions (afegides a principis del segle XVII). Als peus hi ha el cor i una capella fonda de menys alçada que la nau.

Cronologia: Època XI-XVII

Conservació: l'estat general de conservació és bo. Restauració 1994.

Ús actual: culte, capella - En desús

2. Notícies històriques:

Antiga parròquia situada a l'extrem sud del terme de Manlleu, documentada l'any 1040.

El 1561 passà a ser sufragània de Granollers de la Plana. L'any 1868 va perdre la parroquialitat i el culte el perdé el 1936. Des d'aleshores resta abandonada.

El lloc és conegut des del 946 i, com Manlleu, formava part de l'antiga demarcació de la civitas de Roda. Des del segle XV passa a ser una batllia independent, que a principis del XIX es fusionà amb Malleu.

Als anys 90 del segle XX va ser restaurada pel Servei de Patrimoni de la Diputació amb uns criteris que contempen la conservació dels diferents estils que engloba l'edifici. Actualment es dedica a activitats culturals.

3. Protecció proposada:

Nivell B. (Bé d'interès local) - Volum

A la capella només es permetrà la realització d'obres de conservació i consolidació, tan en l'interior com en l'exterior.

El subsòl quedarà protegit com a àrea d'expectativa arqueològica. Quedarà protegit un radi de 100 m o, en el seu cas, una delimitació específica. En aquestes zones, prèviament a la concessió de llicència d'obres, s'haurien de realitzar sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural, per tal de confirmar l'existència del jaciment.

4. Bibliografia i notes complementàries:

VVAA

ALBADERA I SALVADÓ, JOAQUIM. **Manlleu, aproximació a la història, l'entorn, l'economia i l'estructura territorial.** Editorial Eumo Manlleu : Ajuntament de Manlleu, 1990, col·lecció l'entorn 15, ISBN 84-7602-226-3.

SURINYACH, MIQUEL. **Pinzellades Històriques de Manlleu. 1945-1995.**

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya, Manlleu (Osona), Departament de Cultura, Direcció General del Patrimoni Cultural.

Denominació: **Capella de Sant Esteve de Vila-Setrú**Identificació al plànol: **E6**

↑ N

Nucli o indret: BV-5224**UTMX:** 440202
UTMY: 4649307**Ús del sòl:** sòl no urbanitzable
 Element a preservar:
1. Descripció:

Capella de nau única amb creuer i sense absis. Al presbiteri hi ha dues finestres rectangulars. La façana, orientada a ponent, s'obre a través d'un portal en forma de timpà (amb una petxina al mig) sostingut per dues columnes adossades al mur. Al damunt hi ha un òcul gairebé cònic. El capcer presenta una forma sinuosa a la zona central. Al nord-est hi ha un campanar de torre adossat al temple i amb obertures semicirculars a la part superior, cobert a quatre vessants. És de construcció moderna: es construí vers els anys 50 del segle XX. La capella està envoltada per un mur que tanca el jardí. El conjunt costa a més de la capella d'un cementiri.

Cronologia: Època XI-XVII-XX

Conservació: l'estat general de conservació és bo. Façanes en conservació mitjana

Ús actual: culte, capella.

2. Notícies històriques:

L'edifici romànic (citat a l'acta de consagració de Sta. Maria l'any 906) s'assenta sobre unes restes antigues d'època pre-romànica. Inicialment vinculada a l'església de Santa Maria, va adquirir la categoria de parròquia independent entre els anys 1025 i 1050 per a tornar a dependre de Santa Maria fins a mitjans del s. XIV (entre els anys 1332 i 1361), administrada per un sacerdot del prior de la canònica agustiniana. Al segle XVII l'edifici fou reformat; Al s. XX s'hi afegí el campanar. La capella i els seus annexes, situada dins el terme de Mas Poquí, va ser propietat d'aquesta família, actualment es propietat de la Parròquia de Santa Maria de Manlleu del Bisbat de Vic.

Durant el 1993 es realitzaren unes excavacions en les quals es van documentar 5 fases d'ocupació diferents: es trobaren unes restes de murs irregulars d'origen preromànic. També van aparèixer forats de pal a l'interior i a l'exterior. Ja en època romànica es construí l'església de la que deriva l'actual, que constava d'una sola nau de 18 metres de llarg per 7 metres d'amplada. Els murs són de còdols de riu lligats amb morter de calç. A la teulada de la nau original es va documentar la coberta de lloses de pissarra, conservada sota una coberta de teules. A l'exterior de l'església es van documentar enterraments antropomorfs excavats a la roca.

Del segle XVI hi ha restes d'un possible cimbori al centre de la nau. Al segle XVII s'annexionen dues capelles laterals a cada costa i es pavimenta l'església. A l'interior es va documentar una sepultura de grans dimensions amb 5 individus enterrats. Durant el s XX s'instal·la la coberta de teules i una nova estructura annexa, formada per l'absis actual i la sagristia, així com el campanar, que es reconstrueix al 1939.

Excavacions arqueològiques 1992/93

3. Protecció proposada:

Nivell B. (Bé d'interès local) - Volum

Caldrà conservar el conjunt que formen la capella, el cementiri i el mur que els envolta. A la capella només es permetrà la realització d'obres de conservació i consolidació, tan en l'interior com en l'exterior.

El subsòl quedarà protegit com a àrea d'expectativa arqueològica. Quedarà protegit un radi de 100 m o, en el seu cas, una delimitació específica. En aquestes zones, prèviament a la concessió de llicència d'obres, s'haurien de realitzar sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural, per tal de confirmar l'existència del jaciment.

4. Bibliografia i notes complementàries:

SURINYACH, MIQUEL. **Pinzellades Històriques de Manlleu**. 1945-1995.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya, Manlleu (Osona), Departament de Cultura, Direcció General del Patrimoni Cultural.

5. Imatges

imatge de la capella

detall de la porta d'accés a la capella

Denominació: **Santuari de Puig-Agut o de la Mare de Déu de Lurdes**Identificació al plànol: **E7****Nucli o indret:** Crta. BV-5224. A 2 km del Km 2 Crta. Manlleu-Torelló**UTMX:** 441609
UTMY: 4653508**Ús del sòl:** sòl no urbanitzable
 Element a preservar:
1. Descripció:

Ermita dedicada a la verge de Lurdes i al Sagrat Cor. Es troba situada dalt d'un turó de marges de 696 metres d'alçada. L'edifici és de planta de creu grega; per bé que els braços verticals no són gaire perllongats formant (amb voltes per aresta) dues capelles: la de la dreta dedicada a St. Josep i la de l'esquerra a la Verge. Al creuer s'hi eleven uns arcs en forma d'ogiva, i a damunt de les petxines s'erigeix una cúpula prismàtica als murs de la qual s'hi obren finestres ogivals decorades amb vitralls. Exteriorment la cúpula és coberta per una piràmide ortogonal. Als peus de l'església s'hi situa el cor. La façana es troba orientada a migdia i presenta decoracions amb arquets cecs distribuïts de forma graonada, una rosassa amb vitrall i un portal rectangular. Els braços de la creu són coberts a dues vessants i decorats amb pinacles.

Les parets exterior són ornamentades amb simulació de carreus i pedres cantoneres.

Cronologia: 1883

Conservació: l'estat general de conservació és bo.

Ús actual: culte capella

2. Notícies històriques:

L'edifici el va construir l'arquitecte August Font entre els anys 1883 i 1886 a instàncies del pietós Ramon Madiroles i Codina, hereu d'un mas situat en terme de Manlleu a poca distància de l'ermita. El 18 de febrer de 1886 va ser beneït pel Bisbe Morgades. Segons una nota de l'interior de l'església, aquest fou el primer temple expiatori dedicat al sagrat cor a l'estat. El fundador va tenir cura de mantenir-ne la tradició mitjançant el butlletí " El faro de Puig Agut", publicat entre 1886-1903. Està emplaçat al punt més alt del terme de Manlleu (696m).

3. Protecció proposada:

Nivell B. (Bé d'interès local) – Volum

Al santuari només es permetrà la realització d'obres de conservació i consolidació, tan en l'interior com en l'exterior.

4. Bibliografia i notes complementàries:

SURINYACH, MIQUEL. **Pinzellades Històriques de Manlleu**. 1945-1995.

Inventari del Patrimoni Cultural Inmoble de Catalunya, Manlleu (Osona), Departament de Cultura, Direcció General del Patrimoni Cultural.

Monografia Maridoles (BBM de Manlleu)

5. Imatges

Denominació: **Nostra Senyora de Gràcia**Identificació al plànol: **E8****Nucli o indret:** barri de Gràcia**UTMX:** 439954**UTMY:** 4650378**Ús del sòl:** sòl urbà
 Element a preservar:
1. Descripció:

L'actual Església de Nostra Senyora de Gràcia és el resultat d'una ampliació de l'original. Aquesta ampliació li dona al conjunt unes proporcions singulars. La planta de creu amb una nau central de dimensió similar a les naus transversals, un absis petit i la torre de creuer octogonal amb finestrals reduïts circulars i poca alçada, li donen personalitat a l'església, a més d'un interessant joc de pendents en les teulades. Les pintures de l'interior són obra del pintor Joan Rifà.

2. Notícies històriques:

La construcció del barri de Gràcia i de l'Església és posterior als aiguats de 1940, i són conseqüència d'aquests. El 6 de maig de 1951 el bisbe de Vic, Joan Perelló va beneir el temple.

3. Protecció proposada:

Nivell B. (Bé d'interès local) - Volum

A l'església només es permetrà la realització d'obres de conservació i consolidació, tan en l'interior com en l'exterior.

4. Bibliografia i notes complementàries:

"Pinzellades..." L' Església de Nostra Senyora de Gràcia, Marta Pujol, pag. 85

Denominació: **Ermita de Sant Sebastià.**

Identificació al plànol: **E9**

↑ N

Nucli o indret: Can Ramisa / Can Rusiñol

UTMX: 438715
UTMY: 4649774

Ús del sòl: sòl no urbanitzable

Element a preservar:

1. Descripció:

Petita capella entre mitgeres a la colònia de Can Ramisa / Can Rusiñol, situada a l'est del conjunt industrial. La façana està orientada a ponent. El portal és d'arc apuntat i al damunt hi ha un òcul circular. A cada banda del portal hi trobem una finestra també amb arc apuntat. Sembla que l'ermita hagués disposat d'un campanar d'espadanya. Disposa d'un cos annexe adossat en la direcció perpendicular a la nau de l'ermita en el qual s'hi troba una finestra d'arc apuntat.

Conservació: estat molt precari

2. Notícies històriques:

.

3. Protecció proposada:

Nivell B. (Bé d'interès local) – Volum

Només es permetrà la realització d'obres de restauració, conservació i consolidació de les façanes i coberta. Donat que l'interior està mol degradat es permetran obres de rehabilitació.

4. Bibliografia i notes complementàries:

SURINYACH I PLA, MIQUEL. **Manlleu, el Ter i el Canal Industrial.** Gener 1996.

Denominació: **Fornícules i Imatges religioses**

Identificació al plànol: **E10**

* Plànol adjunt.

↑ N

Nucli o indret: Nucli antic de Manlleu.

UTMX:
UTMY:

Ús del sòl: sòl urbà

Element a preservar:

1. Descripció:

Les fornícules o capelletes i la santificació dels gremis apareixen al mateix moment en que els gremis assumeixen poder i esdevenen un perill per a les entitats religioses. Les fornícules o capelletes les podem definir com una urna que conté l'imatge d'una Mare de Déu o d'un sant i que es troba als carrers, als camins o en d'altres indrets públics; moltes es relacionen estretament amb una font o un antic pou, com un espai comunitari que aplegava el veïnat. No són només un element arquitectònic, sinó que també són un focus de irradiació de Fe, de creació de grups socials i punts generadors de cultura popular.

Manlleu té una col·lecció de vint-i-vuit fornícules

2. Notícies històriques:

Domènec Torrent i Garriga esmenta en el seu llibre: "Manlleu, croquis para su historia al 1893", fins a catorze fornícules, força anys després Esteve Gaja i Molist a la guerra civil a Manlleu ens diu que n'hi ha trenta-sis.

3. Protecció proposada:

Nivell B. (Bé d'interès local) – Element

Es permetrà únicament la conservació i consolidació de la fornícula i de la imatge que conté.

4. Bibliografia i notes complementàries:

JOAN ARIMANY JUVENTENY. Elements de la religió popular en context urbà fora dels edificis eclesiàstics: Les capelletes de carrer o fornícules a Manlleu (Osona).

Treball de recerca sobre el patrimoni etnològic català, becat pel centre de promoció de la cultura popular i tradicional catalana.

Article *Les Fornícules manlleuenques, una mostra de cultura popular*, revista el TER.

LLISTA DE FORNÍCULES I ALTRES ELEMENTS ARQUITECTÒNICS PIETOSOS FORA DELS EDIFICIS RELIGIOSOS DE MANLLEU

MAREDEDÉU

M.D. de l'Assumpció	Pl. Crist Rei	F1
M.D. del Pilar	C. Rusiñol (buida) C. Verge del Pilar	F2 F3
M.D. de la Gleva	C. Vendrell	F4
M.D. del Carme	C. Vendrell C. Torrent i Garriga	F5 F6
M.D. dels Àngels	C. del Pont	F7
M.D. de la Mercè	C. del Pont	F8
M.D. de Núria	Av. Diputació	F9
M.D. de Fàtima	C. Umbert	F10
M.D. de la Font	Font de la Mare de Déu	F11

SANTS

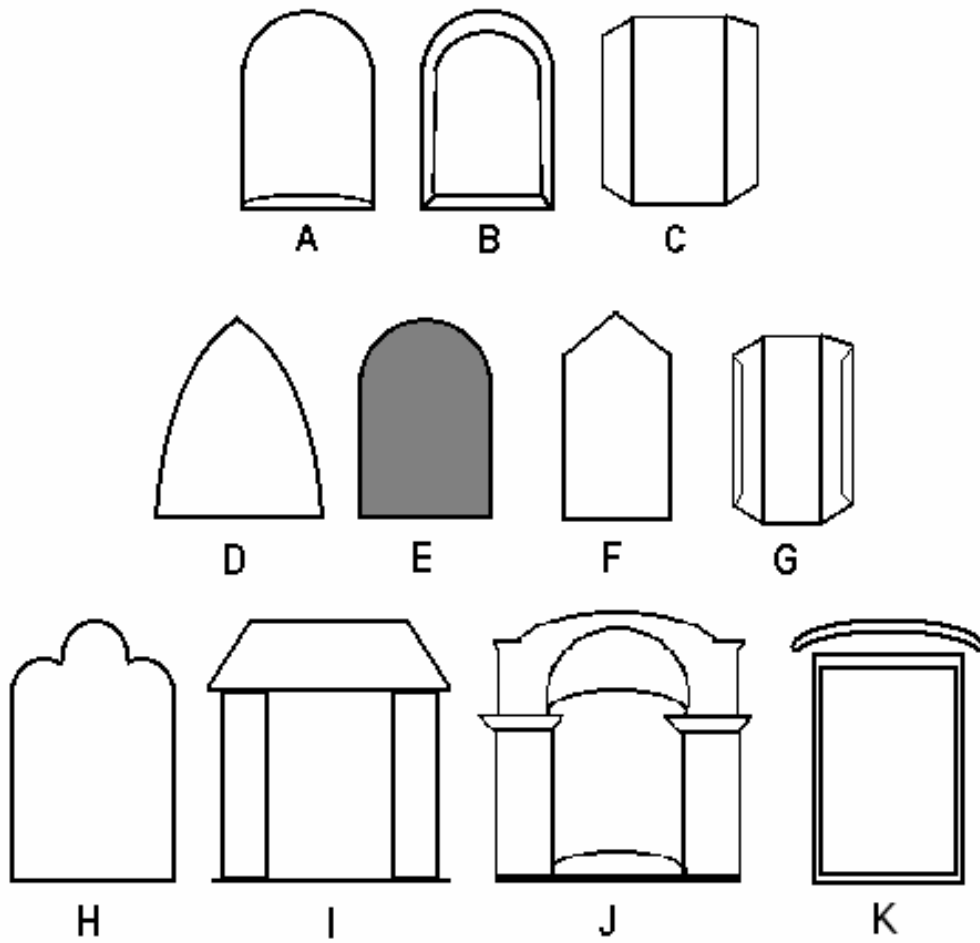
Sant Rafael Arcàngel	C. Alta Cortada	F12
Sant Jaume	C. Sant Jaume	F13
Sant Pere	C. Horta d'en Font C. Sant Pere	F14 F15
Sant Josep	C. Sant Josep C. Cavalleria	F16 F17
Sant Joan Baptista	Pg. Sant Joan	F18
Sant Martí	C. Sant Martí	F19
Sant Antoni Abat	C. Enric Delaris (buida)	F20
Sant Mamet	C. Cavalleria / Crtra. d'Olot	F21
Sant Antoni de Pàdua	C. Sant Antoni C. Torelló	F22 F23
Sant Domènec	C. Sant Domènec	F24
Sant Roc	C. Passió	F25
Sant Isidre	C. Comte	F26
Sant Ramon Nonat	Av. Diputació	F27
Sant Lluís Gonzaga	C. Enric Delaris	F28
Sagrada Família	C. del Pont (buida)	F29
Sagrat Cor de Jesús	C. Jacint Verdaguer	F30

PLAFONS DE RAJOLA

Marededéu del Carme	C. Sant Domènec	F31
Marededéu del Pilar	C. de Núria	F32
Sant Antoni de Pàdua	C. Montseny	F33
Sant Arnau	C. Arcau de Corcó	F34
Sant Martí	C. Sant Domènec	F35

ALTRES

Sant Antoni de Pàdua	Plaça Sant Antoni	F36
Sant Jordi	Plaça Sant Jordi	F37
Moisès (font)	Pujada Hospital	F38
Sant Pancràs (font)	C. Garcia Estrada	F39
Passeig del Cingle		F40

Formes Fornícules

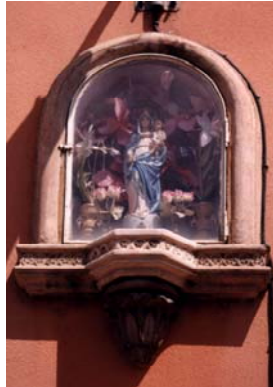
5.Imatges:

F1

F2

F3

F4

F5

F6

F7

F8

F9

F10

F11

F12

F13

F14

F15

F16

F17

F18

F19

F20

F21

F22

F23

F24

F25

F26

F27

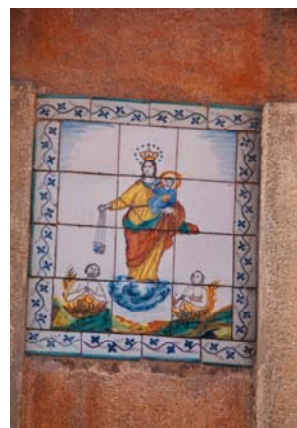
F28

F29

F30

F31

F32

F33

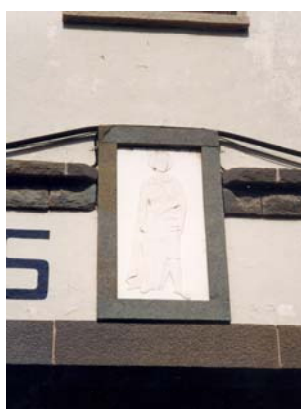
F34

F35

F36

F37

F38

F39

F40

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL
APROVACIÓ DEFINITIVA

TEXT REFÓS que incorpora les prescripcions de l'acord de la CIUB de 15 de novembre de 2007.

GENER 2.008
 E: 1/5.000
 0 250 500 750 1000

CATÀLEG DE BÉNS D'INTERÈS A PROTEGIR
 FORNÍCULES

AJUNTAMENT DE
 MANLLEU

EQUIP REDACTOR